

פּ . מְ . עֵ . דָ . קָ . הַ

לקראת הבראות

עוד לפני שנפקחו עיני העולם לראות את מזימות ההשתלטות ואת תאוות השעבוד של היטלר חש העם היהודי בבשרו את מגמות ההשמדה ואת יצרי הכליון של ההיטלריוזם. למראה ההתעללות האיומה בקיבוץ היהודי בגרמניה, שהתחילה מיד לאחר שהגיע היטלר לשלטון, לקול אנקת האחים המומתים, המעונים, הכלואים ומשוללי זכות-האדם לא יכלו עוד היהודים בעולם להשלות את נפשם כי יתכן לקיים עולם על נכסיו וערכיו התרבותיים מתוך השלמה עם משטר היטלראי. גם הישוב העברי בארץ-ישראל הרגיש במיוחד כמה שנים לפני פרוץ המלחמה את כוונות העתיד של היטלר. התמיכה המוסרית והחמרית של מדינות הציר במפיהי מהומות הדמים בשנות המאורעות של 39—1936 אמרה ברור מה נשקף לנו מצד זה. ואין פלא שהעם העברי, ברובו המכריע, עקב בחרדה אחרי כל אות של נסיון לבלום את התפשטות העריצות של מדינות הציר. התקוממות פועלי וינה, יעמדת הגבורה של העם הספרדי, ההאבקות העקשנית והאמיצה של הסינים עוררו הרגשה סולידרית בלב המוני היהודים בכל תפוצותיהם. ולאחר שנתפכח העולם כולו מהזיות ההתפייסות עם היטלר ופרצה המלחמה— היה הדבר טבעי ומובן מאליו, שהיהודים רואים עצמם שותפים במלחמה ונכונים להשקיע בה את כל כוחותיהם, במידה שהדבר ניתן להם. גם הצטרפותה של רוסיה למחנה הנלחמים בהיטלר עוררה שמחה בלב היהודים בעולם, והקיבוץ היהודי ברוסיה עצמה נאזר באומץ ובמסירות-נפש להשתתפות במערכת הדמים

האיומה. עם כניסת אמריקה למלחמה גדלה אפשרותם של היהודים לקחת חלק במאבק העולמי. ואף-על-פי-כן דומה, שרק עתה, בשנה השלישית למלחמה, אנו מגיעים לנקודה בה ידרש העם היהודי להגלות בכל כוחו במלחמה הנוכחית, ואולי תנתן לו ההזדמנות והאפשרות לכך.

כיבושי היפנים במזרח הרחוק, ריכוז כוחות גרמניים בסיציליה ובאיי הודקניו, ההרעשה המסמדת של מלטה, המחסור בנפט בגרמניה ואיטליה, כל אלה נותנים יסוד רב לדעה, כי אנו עומדים לפני צעד חדש של גרמניה; ואף-על-פי שכוחות עצומים של הציר מרותקים לחזית הרוסית תעשה ודאי-גרמניה בעתיד הקרוב נסיון התקפה על המזרח התיכון לשם יצירת קשר עם הכחות היפניים, לשם ניצול אוצרות העושר של המזרח הרחוק ולשם כיבוש מקורות הנפט של המזרח התיכון עצמו, ארץ-ישראל והארצות השכנות תהינה במקרה זה בלב חזית המלחמה. גורל הישוב העברי תלוי בתוצאות המלחמה כאן, יותר מגורל כל חלק אחר במזרח התיכון ובחלקו יפול או התפקיד לחזק את הכוח הניצב במערכה ולהכשירו לעמידה עד קצה גבול היכולת.

מעתה לנגד עינינו לא רק החובה הקיימת מראשית המלחמה לתת ידנו למלחמה בהיטלר ולא רק איזה חשבון מדיני שהוא בלבד; החרדה לעצם קיומנו ולעתידנו היא המחייבת עכשיו להגביר אונים לקראת המערכה העלולה להתחולל בגבולותינו. לקראת מערכה זו ידרש הישוב קודם כל להתעורר ביתר מרץ להתגייסות. ויותר מזה: הוא ידרש להעמיד ברשות ההיאבקות כל יהודי המסוגל לאחוז נשק ביד, אשר יצורף למערכה ברגע המכריע, גם אם לפי שעה אין לשלחו לצבא מפני נימוקים שונים — גיל, מצב כלכלי, צרכי משק או צרכים חיוניים אחרים.

הכוח היהודי שיהיה מסוגל להתיצב במערכה עלול לשמש כאן גורם רב ערך. הוא יוכל לספק רבבות, שאין צורך להביאם מבחוץ ולסכן אותם בדרכי הימים. רבבות אלה ילחמו בשעת הצורך, כדרך שנלחמים אנשים בתוך ארצם על שארית תקותם, באין להם דרך לנסיגה, באין להם כל אפשרות אחרת להגן על קיומם ועל משפחותיהם מחוץ למלחמה עצמה. אנו מאמינים כי צרכי המלחמה, העומדים עתה מעל לכל הצרכים האחרים, הם יהיו היסוד המדריך והקובע גם בישוב העברי וגם אצל כל הגורמים שהנהלת המלחמה תלויה בהם; ואז תקצא גם הדרך לניצול מלא של כל הכוחות הנכונים להשתתפות שלמה במערכות הצפניות.